

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 6C/128/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714211984
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dalibor Miľan
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714211984.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Daliborom Miľanom v právnej veci žalobcu ZUS Servis, s. r. o., so sídlom Priemyselná 12, 965 63 Žiar nad Hronom, IČO: 36 662 780, zast JUDr. Rastislavom Paučom, advokátom AK Banská Bystrica so sídlom Nad plážou 33, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700 - pobočka, Námestie SNP 98/2, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 3.612,47 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 216,50 Eur do 10 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa svojim žalobným návrhom prostredníctvom právneho zástupcu domáhal zaplatenia sumy 3.612,47 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z uvedenej sumy od 27. 05. 2014 do zaplatenia. Pre prípad úspechu v konaní si uplatnil náhradu vzniknutých trov konania.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

Súd na základe skutočností obsiahnutých v odôvodnení podaného žalobného návrhu, listinných dôkazov a to poistnej zmluvy č. 411000838, oznámenia zo dňa 26. 05. 2014, výzvou zo dňa 04. 06. 2014, odpoveďou zo dňa 01. 07. 2014, písomných podaní účastníkov konania, vyjadrení sporových strán a ďalších listinných a ostatných dôkazov, zistil tento skutkový stav:

Dňa 22. 12. 2013 došlo k poistnej udalosti evidovanej u žalovaného pod číslom 1361107172 a to požiaru na budove spoločnosti Z., T. I. N.. Žalobca vykonal rekonštrukčné práce na poškodenej budove a tieto vyfaktoval uvedenej spoločnosti. Žalobca si uplatnil u žalovaného nárok na poistné plnenie - refundáciu fakturačného výpisu v zmysle poistnej zmluvy číslo 411000838, nakoľko mal uzatvorené postenie zodpovednosti za škodu, ktorú žalobca ako zodpovednostný subjekt spôsobil.

Žalovaný listom zo dňa 26. 05. 2014 oznámil žalobcovi spôsob likvidácie poistnej udalosti, kde z dôvodu amortizácie odmietol uhradiť sumu vo výške 3.612,47 Eur. Uvedenú skutočnosť žalobca preukázal oznámením žalovaného zo dňa 26. 05. 2014.

Žalobca výzvou zo dňa 04. 06. 2014 vyzval žalovaného k úhrade skutočnej škody v zmysle prijatej judikatúry, pričom žalovaný odpoveďou zo dňa 01. 07. 2014 opätovne odmietol uhradiť skutočnú škodu a poistné plnenie odôvodňoval uplatnením amortizácie. Vzhľadom k tomu, že žalovaný dobrovoľne žalobcovi neuhradil ním uplatnenú finančnú čiastku, domáhal sa zaplatenia tejto sumy podaním žaloby

na súd. Dňa 01. 10. 2014 súd vo veci vydal platobný rozkaz 6C/128/2014-19, proti ktorému v zákonnej lehote žalovaný podal odpor s odôvodnením. V uvedenom procesnom podaní uviedol skutočnosti, s ktorými sa následne aj vo svojom ústnom prednese na pojednávaní stotožnil, kde uvádza že z obsahu škodového spisu vyplýva, že dňa 22. 12. 2013 došlo k požiaru vo výrobnéj hale v areáli O. T., kde majiteľom objektu je spoločnosť Z. T. I. N., Y. XX, Ž. V. X. tým, že pracovníci žalobcu pri vykonávaní prác v zmysle zmluvy o dielo č. 13110/073/2013 zo dňa 30. 09. 2013 pri odstraňovaní starých oceľových rámov okien (činnosť zvárania, pálenia a brúsenia), žeravé častice spadli na strop apretovacej bunky, kde sa vznietil izolačný materiál a došlo k požiaru. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému telefonicky oznámená žalobcom dňa 23. 12. 2013, pričom bola zaevidovaná pod interným číslom: 1361107172. Z titulu uzavretého poistenia zodpovednosti za škodu, ktoré mal žalobca uzavreté v spoločnosti žalovaného poistnou zmluvou č. 411000838 s účinnosťou od 31. 10. 2006 poskytol žalovaný žalobcovi v zmysle predložených dokladov úhradu skutočnej škody v zmysle zákonných ustanovení § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka vo výške 42.014,83 Eur, pričom uvedená suma bola žalobcovi zaplatená v dvoch čiastkach a to 13.000,- Eur (záloha) dňa 19. 05. 2014 a suma 29.014,83 Eur dňa 27. 05. 2014 z titulu doplatku. Žalovaný potvrdil, že krátil uplatnenú sumu o čiastku 3.612,47 Eur z dôvodu zohľadnenia opotrebenia materiálu. Poukázal na čl. 3 ods. 1 Všeobecných poistných podmienok pre poistenie zodpovednosti za škodu právnických a podnikajúcich fyzických osôb, kde sa uvádza: „poistený má právo, aby poisťovateľ za neho v rozsahu a za podmienok stanovených týmito VPP vyplatil poškodenému náhradu „škody“, za ktorú poistený na základe všeobecne záväzných právnych predpisov zodpovedá.“

Žalovaný bol presvedčený, že žalobcovi uhradil to, čo mu v zmysle zákona a dojednaných zmluvných podmienok v súlade s VPP patrilo a na čo mal žalobca nárok, pričom ním stanovená výška skutočnej škody bola vypočítaná v zmysle vyhlášky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, ktorá ustanovuje metódy a postupy stanovenia všeobecnej hodnoty majetku znalcom. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky a to konkrétne rozsudok Najvyššieho súdu SR č. k. 5Cdo 89/2008 zo dňa 24. 03. 2010, kde v analogickej veci Najvyšší súd potvrdil správnosť odvolacieho súdu vo vzťahu k zaobreraniu sa otázkou výšky škody, keď odvolací súd túto posudzoval z hľadiska výkladu § 43 Občianskeho zákonníka, ktorý aj dovolací súd považoval za správny. Okrem iného poukázal na správnosť pri stanovení ceny z ktorej vychádzal odvolací súd, určenej vyhláškou č. 255/2000 Z. z., ktorá ustanovuje metódy a postupy stanovenia hodnoty podniku, časti podniku, alebo zložiek majetku podniku, vzhľadom k charakteru poškodenej veci. Potvrdil aj správnosť odvolacieho súdu, ktorý pri rozhodovaní prihliadol na to, že bolo potrebné vychádzať z nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu poškodenej veci, ktorej cena v dôsledku amortizácie bola znížená a vec mala len úžitkovú hodnotu. Tiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 5Cdo 200/2011 zo dňa 26. 04. 2012, kde opätovne tento potvrdil správnosť odvolacieho súdu pri zaobreraní sa otázkou výšky škody, keď apelačný súd posudzoval túto z hľadiska výkladu § 443 Občianskeho zákonníka, ktorý výklad Najvyšší súd považoval za správny. Na základe uvedených skutočností bol žalovaný presvedčený o tom, že žaloba je nedôvodná a neopodstatnená, nakoľko žalovaný postupoval v zmysle platnej právnej úpravy a v intenciách judikačnej praxe súdov SR.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Zo zhora citovaných zákonných ustanovení, ako aj zo zisteného skutkového stavu nebolo pochýb o tom, že došlo ku vzniku škody spôsobom, ako to opísal v odpore žalovaný. Sporným bola len žalobcom uplatnená suma, ktorú žalovaný neuznal s odôvodnením, že uvedená čiastka bola krátená z dôvodu amortizácie (opotrebenia materiálu).

Pokiaľ ide o určenie výšky škody na veci, zákonodarca uvádza, že sa vychádza vždy z ceny v čase poškodenia. Toto ustanovenie obsahuje dôležité pravidlo pre určenie výšky škody na veci, pretože ak má zodpovednosť za škodu plniť reparačnú funkciu, musí sa aj výška škody určiť tak, aby škodca

mal povinnosť poškodenému nahradiť škodu vo výške zodpovedajúcej cene poškodenej veci v čase poškodenia. Reparácia v širšom obsahovom výklade znamená, že poškodenému je potrebné nahradiť to, o čo pri spôsobení škody prišiel. Zásada, podľa ktorej sa pri určení výšky ceny vychádza z ceny v čase poškodenia a nie z ceny v čase nadobudnutia veci poškodeným, je spravodlivá, keď v dôsledku celkových podmienok na trhu a kulminujúcej inflácie sa aj ceny jednotlivých vecí prudko pohybujú, najmä smerom hore. Ak by súd pri určení výšky škody vychádzal z nadobúdacej ceny, poškodený by bol znevýhodnený, pretože v mnohých prípadoch nedostane toľko, koľko potrebuje na uvedenie veci do predošlého stavu. Na druhej strane treba uviesť, že zásada, podľa ktorej sa pri určení ceny vychádza z ceny v čase poškodenia neznamena mechanicky, že poškodený vždy dostane náhradu škody v takej výške, akú predstavuje cena poškodenej novej veci v čase poškodenia, pretože by sa poškodený bezdôvodne obohatil na úkor škodcu, najmä v prípadoch, ak bola poškodená vec, ktorá sa užívala niekoľko rokov, teda bola opotrebovaná, alebo dokonca už aj pred vznikom škody do značnej miery poškodená. Výška náhrady škody môže byť totožná s cenou veci v čase jej poškodenia iba vtedy, ak by bola poškodená celkom nová vec. Vo všetkých ostatných prípadoch sa iba vychádza z ceny veci v čase jej poškodenia a pri veciach starších alebo opotrebovaných treba vždy prihliadať na vek, opotrebovanie veci; a preto z toho dôvodu sa pri niektorých veciach od ceny veci odpočítava najmä tzv. amortizačná zrážka, ktorá je zvyčajne odstupňovaná podľa veku poškodenej veci. Táto zrážka za opotrebenie, vek alebo poškodenie, sa odpočíta z ceny veci v čase poškodenia a nie nadobúdacej ceny. Takto v zásade postupujú iba poisťovne pri určení výšky plnenia v prípade poškodenia veci, ak majú v poisťovnej zmluve ustanovenie možnosti vypočítania skutočnej ceny podľa tzv. nadobúdacie ceny. Zákonné ustanovenie § 443 sa vzťahuje tak na škodu spôsobenú na hnutelných, ako aj nehnuteľných veciach. V oboch prípadoch je potrebné pri určení výšky náhrady škody vychádzať z ceny poškodenej veci, pričom pri nehnuteľnostiach je situácia jednoduchšia, pretože ceny nehnuteľností sú určené cenovým predpisom a to konkrétnou vyhláškou o cenách stavieb, pozemkov a trvalých porastov; kým pri prevažnej väčšine hnutelných vecí sa ceny pohybujú podľa situácie na trhu.

S poukazom na zhora citované zákonné ustanovenia, ako aj čl. 3 ods. 1 Všeobecných poisťovných podmienok pre poistenie zodpovednosti za škodu právnických a podnikajúcich fyzických osôb, kde je uvedený, že poistený má provu nahradiť poškodenému náhradu škody, t. j. skutočnú škodu podľa § 442 v spojení s § 443 Občianskeho zákonníka; má súd za to, že žalovaný postupoval v súlade s platnými právnymi predpismi a v zmysle doterajšej rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky; a opodstatnene krátil plnenie svojmu poistencovi z dôvodu odpočítanej amortizácie vo výške 3.612,47 Eur. Z uvedeného titulu súd potom považoval nárok žalobcu za neopodstatnený a preto žalobu zamietol.

Pokiaľ sa právny zástupca žalobcu odvolával na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 2 Obdo 48/2012, je potrebné zdôrazniť, že uvedené rozhodnutie nie je možné aplikovať vo svojom obsahovo-právnom výklade na prejednávajúcu vec, vzhľadom k tomu, že Najvyšší súd sa dotknutým rozhodnutím zaoberal otázkou uplatnenia „amortizácie“ pri škode vzniknutej na motorových vozidlách - teda na hnutelnej veci. V tomto prípade išlo o plnenie v dôsledku vzniknutej poisťovnej udalosti viažúce sa na nehnuteľnosť, kde režim tzv. amortizácie sa spravuje iným právnym výkladom.

Žalobca bol v konaní neúspešný a preto mu súd v zmysle zásady úspechu účastníka v konaní uložil povinnosť nahradiť žalovanému ním uplatnené trovy konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor 216,50 Eur.